

Πρόταση δραματοποίησης της παραβολής του φτωχού Λάζαρου και του πλούσιου για παιδιά δημοτικού σχολείου

Σταδιο 1ο. Αρχίζετε την αφήγηση της ιστορίας με ήρεμη φωνή, επενδύοντάς την με κατάλληλη μουσική και χρησιμοποιώντας κατάλληλους ήχους. Είναι σημαντικό, να έχετε δημιουργήσει την κατάλληλη ατμόσφαιρα (φωτισμός, αυτοσχέδια σκηνικά, αυτοσχέδια κοστούμια κρεμασμένα σε μια γωνιά κλπ).

Στάδιο 2ο. Στο ίδιο ή το επόμενο μάθημα μπορείτε να δραματοποιήσετε τη διήγηση, με τον εξής τρόπο:

α.Χωρίζετε την ιστορία σε σκηνές.

β.Κρατάτε την αφηγηματική της μορφή όπου χρειάζεται και δίνετε «λόγια» στους ήρωες.

γ.Μοιράζετε ρόλους στους μικρούς πρωταγωνιστές!

Μπορείτε να προσθέσετε κάποιες κατηγορίες για να έχουν ρόλο όλα τα παιδιά:

- τους δούλους στο σπίτι του άρχοντα
- τους αγγέλους που οδηγούν τον Λάζαρο στον Παράδεισο
- τους ανθρώπους που θρηνούν στην Κόλαση, γύρω από τον πλούσιο
- τους χαρούμενους ανθρώπους στον Παράδεισο

κλπ

Τα παιδιά που έχουν τους δευτερεύοντες ρόλους μπορούν να προσθέσουν διαλόγους, αυτοσχεδιάζοντας (π.χ. οι συζητήσεις των δούλων όταν βλέπουν τον Λάζαρο κλπ)

δ.Γίνεται πιο διασκεδαστικό, εάν έχετε φτιάξει από πριν ή μαζί με τα παιδιά, **αυτοσχέδια κοστούμια και αξεσουάρ** για όλους, χρησιμοποιώντας υφάσματα, σεντόνια, χαρτόνια, γκοφρέ χαρτί, σχοινιά κλπ.

Κάθε παιδάκι φοράει τη “στολή” του και μεταμορφώνεται στον ήρωα της ιστορίας.

Με μαρκαδόρο που αφαιρείται με νερό, ζωγραφίζετε τις “πληγές” στον Λάζαρο.

ε.Φτιάχνετε το **σκηνικό** σας.

1. **Χωρίζετε την αίθουσα σε τέσσερα μέρη:** Το εσωτερικό του αρχοντικού, ο δρόμος που είναι πεσμένος ο Λάζαρος, ο Παράδεισος και η Κόλαση.

-Για το σπίτι του άρχοντα μπορείτε να χρησιμοποιήσετε σεντόνια, που έχετε στερεώσει στο ταβάνι ή τον τοίχο. Τοποθετείτε ένα τραπέζι με πολλά πλαστικά πιάτα και εάν θέλετε, χάρτινα φαγητά.

-Για τον δρόμο, ένα ύφασμα ή χαρτόνι στο πάτωμα για να κάθεται ο Λάζαρος.

-Για τον Παράδεισο, λευκά υφάσματα και για την κόλαση σκούρα υφάσματα και χαρτόνια με φλόγες.

Μια ομάδα παιδιών και γονέων μπορεί να βοηθήσει στην κατασκευή των σκηνικών, ώστε όταν μπουν τα παιδιά στην αίθουσα να αισθανθούν στην ατμόσφαιρα της ιστορίας,

Και ήρθε η ώρα να παίξουμε θέατρο

Όλοι οι ηθοποιοί είναι στη θέση τους. Αρχίζει η μουσική και ξεκινά η αφήγηση....

Καλό είναι, να παρεμβαίνετε όσο το δυνατόν λιγότερο και να αφήσετε τα παιδιά να είναι οι πραγματικοί πρωταγωνιστές.

Μετά το πέρας της αφήγησης και της δραματοποίησης, μπορούμε να καθήσουμε πάλι όλοι στα μαξιλάρια μας στο δάπεδο και να συζητήσουμε τι τους έκανε εντύπωση, τι τους προβλημάτισε, τι τους

άρεσε από την ιστορία, αλλά και από την δραματοποίηση. Εάν την παρουσίαζαν ξανά, τι θα ήθελαν να βελτιώσουν;;

Με τη δραματοποίηση θα διασκεδάσουν, θα δημιουργήσουν, θα εξωτερικεύσουν συναισθήματα και δεν θα ξεχάσουν ποτέ την ιστορία, αλλά και τις εμπειρίες που βίωσαν.

Αυτή η διαδικασία ξεκινά σαν παιχνίδι με όχημα το θέατρο, αλλά μπορεί να οδηγήσει και σε μία παράσταση, αν τα παιδιά θελήσουν να την παρουσιάσουν σε ευρύτερο κοινό.

Τσιμούρη Χρυσούλα, εκπαιδευτικός